

Päätoimittajalta

Tolkku elämään!

Joskus tuntuu siltä, että maailmanmenossa ei ole enää mitään tolkkua. Kaikenlaista yksilön vapauden rajoittamista pidetään nykyisin pahana. Kaikki, mikä ei ole kiellettyä, on sallittua. Jokaisen pitää olla vapaa tekemään, mitä haluttaa. Yhteiskunnallisessa elämässä ja yritysmaailmassa vallitsee samanlainen ”syö tai tule syödyksi” -meininki.

Niinpä Sulo Aittoniemi ehdotti meille ilotaloja samaan malliin kuin muualla maailmassa. Tai TV-johtajien mukaan ohjelmien väkivallan tai seksin kieltäminen olisi sensurointia. Sijoittajien pääomat liikkuvat pitkin maailmaa ja tekevät pesänsä sinne, missä tulee paras tuotto. Keinoilla ei ole niin väliä.

Kuka tästä asenteiden ja liike-elämän ääri-liberalismista hyötyy? Vanha helsinkiläinen pariskuntako, joka ei uskalla enää liikkua pimeään aikaan kadulla? Vai teinikänsä tulossa olevien lasten vanhemmatko, jotka yrittävät kasvattaa lapsistaan tasapainoisia ja vastuullisia yhteiskunnan jäseniä? Vai kasvavat nuoretko, jotka rakentavat maailmankuvansa ympäristön antaman viri-ketarjonnan pohjalta?

Loisiakin asioita löytyy. Erityisen iloinen olen Oulunkylän Seurahuoneen saamisesta meidän alueen asukkaiden käyttöön. Talon tiimoilta on löytynyt uusia tuttuja ja mielenkiintoisia ihmisiä. Yhteinen mehenki ei synny itsestään. Se vaatii resursseja, puitteita ja kokoontumistiloja. Maunula-foorumi ja sen hienot saavutukset ovat oivallinen osoitus investoinnin kannattavuudesta.

Ensi maaliskuussa on eduskuntavaalit. Jaksan edelleen uskoa maailman olevan juuri sellainen, minkälaiseksi me annamme sen tulla. Sen takia äänestämättä jättäminen ei paikallaan. Mielenkiintoisia vaalikeskusteluja on odotettavissa. Seuraa ja osallistu.

Hyvää joulua ja onnea vuodelle 2003!

Kaija-Leena Sinkko

Lukijapostia

”Osaran aukot” on rehabilitoitu

Lehtemme päätoimittaja etsi metsänhoidon ja terveystalveluiden yhtymäkohtia pääkirjoituksessa (26.10) perin erikoisella rinnastuksella. ”Metsä kasvaa parhaiten, kun sitä harvennetaan taiten ja varovaisesti”, mitä samaa periaatetta Kaija-Leena Sinkko nähtävästi suosittelee myös terveyshuoltoon. Samalla hän paheksuu lapsuudessaan mieleenpainuneita ”Osaran aukkeita - suunnattomia avo-

hakkuita, jotka eivät vie lääkään puolen vuosisadan päästä ole metsittyneet takaisin.” Luonnonsuojelu- liikkeen aktivistit toivat ”Osaran aukko” -haukku-masanan käyttöön 1960-luvulla. Sillä kuvattiin Metsähallituksen tekemiä laajoja 1950-luvun hakkuita Pohjois-Suomessa. Haukkuut olivat aikanaan tarpeen sodan hävittämisen maan jälleenrakentamiseksi ja valuuttatulojen hankkimiseksi.

Luonnosta irtaantuneille kaupunkilaisille joulukuusi on kulttuurinen side ihmisten tuhatvuotiseen historiaan. Se jatkaa uskoa ikivanhaan perinteeseen, jonka mukaan pyhä puu tekee ihmiselle hyvää.

Lions-joulukuusi jatkaa pyhän puun perinteitä

Jo muinaiset egyptiläiset juhlivat talvipäivän seisausta tuomalla vihreitä oksia asuntoihinsa valon ja aurin-gon lisääntymisen vertauskuvaksi. Meidän omaksumamme joulukuusen käyttö alkoi 1500-luvun protestanttisessa Saksassa. Suomeen joulukuusen käyttö levisi 1800-luvun lopulla, ensin porvareiden koteihin ja vasta 1900-luvun alkupuolella maaseudulle. Ensimmäinen kirjallinen tieto joulukuusesta on vuodelta 1829.

Kotimainen joulupuumme on eri sukuinen kuusilaji (Picea abies) kuin saksalaisen perinteen ”Tannebaum”-jalokuusi.

Joulupuiden kaupallinen kasvatus alkoi Yhdysvalloissa. Aina 1980 -luvulle asti joulukuuset saatiin meillä pääasiassa taimikoista ja harvennusemetsien hakkuista. Nyt valtaosa kuusista tulee markkinoille plan-

taaseilta. Ogelissa tarjolla olevat Lions-kuuset on kasvatettu Lohjan ympäristössä.

Tukitoimintaa 40 vuotta

Lions Club Helsinki/Oulunkylä on neljän vuosikymmenen ajan tukenut kaupunginosan urheiluseurojen ja yksittäisten urheilijoiden toimintaa, antanut kouluille stipendejä ja muistanut lahjoituksin sotaveteraanien kuntoutustoimintaa. Viimeisen vuosikymmenen ajan pääaktiviteetti klubin varojen hankinnassa on ollut joulukuusien myynti. 40-vuotisen toiminnan merkeissä klubi tuki erityisesti Mäkitorpan leikkipuistoa, nuorisotalo Nuottaa ja Oulunkylän Kuntoutussairaala.

Lions -kuusien myynti Ogelin Liikekeskuksen sisäpihalla 18. - 23.12.

LC Helsinki/Oulunkylän presidentti Tommy Väisänen asettamassa kilpailupalloa klubin nuorisotalo Nuottaa lahjoittamalle biljadipöydälle.

”Osaran aukko” jäi monen mieleen metsätalouden vastaisena ilmauksena. N.A. Osara toimi 1960-luvulla Metsähallituksen pääjohtajana. Taiteilija Tapani Rantala maalasi kuvan Osarasta metsäpalon polttaman aukon laidalla ja antoi sille nimen ”Osara on puhunut”. Saariselän pohjoispuolella oleva paloala ei siis ollut hakkuihin tehty aukko, vaan metsäluontoon kuuluvaa palonjälkeisestä metsästä hiiltyneine keloineen. Nyt sitä arvostettaisiin monimuotoisuutta ylläpitävänä ekosysteeminä, koska osin palanutta puuta ja sen varassa eläviä lajeja on met-

sissämme vähän.

Kaikkialle Suomessa missä metsää on ollut, puut palaavat takaisin. Näin on käynyt myös Saariselän paloalalla. Sinne on saatu kylvämällä tasainen, 3-6 metrin pituinen mäntytaimikko. Puita voidaan edelleenkin korjata päätehakkuin, tosin nykyisin pienemmiltä yhtenäisiltä aloilta kuin Osaran aikana ja jättämällä osa puustosta metsään lahoamaan.

**Simo Hannelius
Vihreän idyllin
metsänhoitaja
Veräjämäki**

Tapautuu Kulmilla

SPR Kallio-Käpylän osasto toimii

SPR Kallio-Käpylän osaston ystäväkerho aloittaa uutena toimintamuotona virkistysvierailut Koskelan sairaalassa. Jos haluat lukea, laulaa, soittaa, lausua tai muuten vaan jutella vanhukseen iloksi, olet tervetullut mukaan! Ensimmäinen vierailu on su 15.12. klo 13.15 alkaen. Ilmoitautu Tarjalle, puh. (09) 726 0408 tai 041 518 7768.

SPR Kallio-Käpylän osasto täyttää ensi vuonna 50 vuotta. Seuraa jäsenkirjettä ja lehtiä ja vieraile kotisivuillamme www.redcross.fi/osastot/kallio-kapyla ja tule mukaan!

Maunulan yhteiskoulun ja Helsingin matemaattikalukion perinteinen joulukonsertti on 18. joulukuuta klo 18 (Kuusikkotie 3). Liput ovelta 6,50 ja 3,50 euroa. Ohjelmassa kuoron musiikillinen jouluevankeliumi, musiikkiluokkien omia esityksiä sekä solisteja. Tervetuloa!

Tapaninpäivänä 26.12. klo 16 liikuntatempaus Oulunkylän liikuntapuitossa. Vanhan ajan rusetteluistelu kaikenikäisille. Lapsille hiihto-opastusta. Arpajaiset, tuotto lähialueiden pitkäaikaistyötömille Oulunkylän srk:n kriisirahaston kautta. Järjestelyt Tapio Ojanen, puh. 0400-100 996.

Maunulan Seudun Eläkkeensaajat ry:n kevätkauden toiminta käynnistyy keskiviikkona tammi-kuun 15. päivänä 2003 kello 15.00 Metsäpuurontie 25:ssa Saunabaarin Maunulasalissa. Vieraaksemme saapuu kansanedustaja Rakel Hiltunen. Tervetuloa uudet ja vanhat jäsenet.

Kirkkopäivät touko-kuussa, tule talkoisiin Kristillisten kirkkojen yhteistä suurta juhlaa vietetään 23.-25.5.2003 Helsingissä. Kirkkopäivätahtumat valtaavat Helsingin ydinkeskustan. Ohjelmaa on kaikille, aikuisille, nuorille ja lapsille. Lisätietoja verkkosivuilta www.kirkkopivat.fi

Kirkkopäivien käytännön järjestelyihin etsitään 500 talkoolaista. Lisätietoja ilmoittautumiset: Eeva Salonen puh. 7092 616 tai sähköpostilla eeva.k.salonen@evl.fi

Latutalkoot

Tapio Ojanen on uurastanut hiihtolatupohjien saamiseksi Teininpuistoon. Tarkoituksena on järjestää siellä Tapaninpäivänä lapsille hiihdon opastusta. Tapio kutsuu kaikkia mukaan latujen teko-talustelua kaikenikäisille. Lapsille hiihto-opastusta. Arpajaiset, tuotto lähialueiden pitkäaikaistyötömille Oulunkylän srk:n kriisirahaston kautta. Järjestelyt Tapio Ojanen, puh. 0400-100 996.

Pohjois-Helsingin sankareita

Oulunkylän sosiaalitoimiston toimistopäällikkö Maaretta Pukkio.
- Vuoden oulunkyläläinen 2002.

Torpparinmäen peruskoulu
- Nuorten Akatemian NOTE-vauhditus-
rahan voittaja.

Oulunkylän apteekki
- Farmasian Päivillä Vuoden opetusap-
teekiksi nimetty apteekki.

Oulunkyläinen / Pohjoiset esikaupungit

Numero 6/2002 • 14.12.2002 • Perustettu 1985 • 18. vuosikerta • ISSN 0783-6961 • Painos 20 000 kpl
• Oulunkylä-Seura • Koskela-Seura • Maunula-Seura • Metsälä-Seura • Pakila-Seura • Paloheinän-Torpparinmäen kaupunginosayhdistys
Noin 18 000 kpl jaetaan kotitalouksiin näillä alueilla ja noin 2 000 kpl muussa jakelussa

Päätoimittaja:	Kaija-Leena Sinkko	puh. 0400-934 433, fax 752 2506
Toimitussihteeri:	Laura Hari	puh. 757 0883, laura.hari@gmx.net
Vakituinen avustaja:	Arvi Vuorisalo	puh. 728 6663
Ilmoitukset	Mauno Hari	puh. 040-553 6876

Jakeluhäiriön sattuessa ottakaa yhteys Suoramainontaan, puh. 5615 6400

Seuraavan numeron aineistot 7.2.2003 mennessä
(lehti ilmestyy la 22.2.2003)

Kaija-Leena Sinkko
Maanmittarintie 10 B, 00680 Helsinki
kaija-leena@sinkko.pp.fi

Sähköinen aineisto pyydetään toimittamaan txt-muodossa.

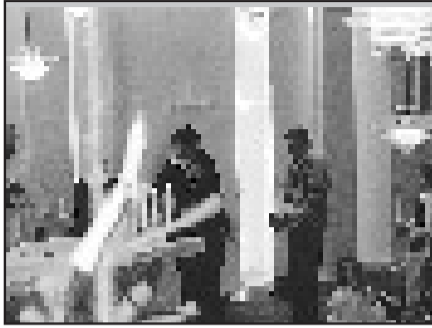
Hyvän Paimenen kirkko Pakilassa

Jo valmistuessaan 53-vuotias

Teksti: Leo Norja
Kuvat: Arvi Vuorisalo

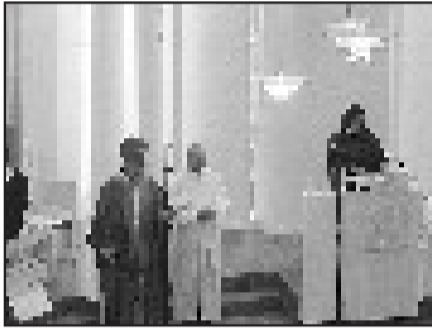
Kulkue valmistautui kirkon aulassa juuri ennen juhlien alkua. Kulkueessa oli 40 osallistujaa. Kulkueessa kannettiin kirkkotekstiilit, kynttilät ja ehtoollisvälineet uudelle alttarille.

Altтарin kynttilät vietiin paikoilleen. Kynttilänjalat on valmistettu samasta materiaalista kuin alttariseinän spektrit, joissa niitä on koottu 50 päällekkäin neljäksi valoa heijastavaksi pilariksi.

Alttarikynttilöiden lisäksi kirkkoon tuotiin lastenkappelin rukoushelmet.

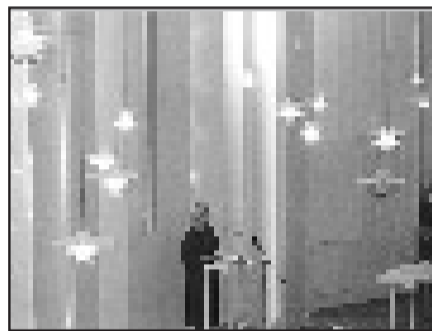
Vihkimiseen liittyi myös kiitos laulusta ja soitosta. Juhlan musiikista vastasi kanttori Rauno Myllylä. Kirkkoherra Leo Norja lausui johdantosanat vihkimisen eri tilanteissa ja vihkimisen suoritti piispa Eero Huovinen. Kuorolainen Ritva Palaskari luki saarnatuolista musiikkiin liittyvän raamatunkohdan.

Piiispa Eero Huovinen vihki Pakilan Hyvän Paimenen kirkon adventtisunnuntaina. Vihkimisjuhlaan saapui seurakuntalaisia odotettua enemmän. Monet joutuivat seisomaan. Vihkimismessuun, kiitosjuhlaan ja illan konserttiin osallistui yhteensä 1500 ihmistä.

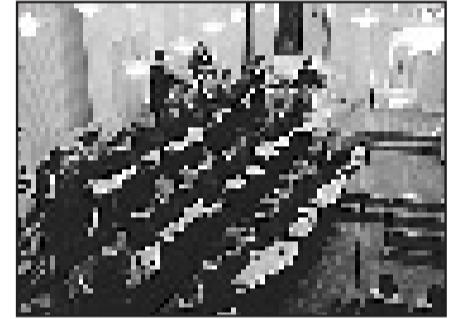
Kirkon suunnitellut akateemikko Juha Leiviskä on suunnitellut myös kirkon valaisimet. Ne luovat kirkkoon lämpimän ja valoisan tunnelman. Päivänvalo tulvi kirkkoon alttariseinän pylväiden lomasta ja suurista ikkunoista eri puolilla kirkkosalia. Raamatunkohdan lukijana lastenhojaaja Marja-Leena Köli.

Vihkimismessu päättyi yhteiseen ehtoolliseen. Papit valmistautuvat kutsumaan seurakuntaa nauttimaan pyhää ehtoollista, jota jaettiin eri puolilla kirkkoa.

Alla: Musiikilla oli tärkeä asema vihkimisjuhlassa. Pakilan kirkon kuoro Vox Sonora, Tuula Honkanen, huilu, Aila Hettula, oboe ja Mikko Peltokorpi, urut.

Pieniä muutoksia palveluissa

Ei aihetta huoleen

Helsingin talous on tiukoilla. Ensi vuoden budjettiin on jouduttu tekemään kautta linjan säästöjä noin neljän prosentin edestä. Säästölinjaus näkyy ja tuntuu myös meidän alueemme palveluissa. Tilanne on kuitenkin hallinnassa, suurpiirin sosiaalihoitaja Helinä Hulkkonen ja terveysjohtaja Päivi Koivuranta-Vaara vakuuttavat

- Sosiaalipuolella säästöjä on kohdennettu lasten päivähoitoon. Väestöennusteen mukaan lapsiluku vähenee suurpiirissämme 74 lapsella. Paikkoja vähennetään sekä kaupungin omista päiväkodeista että ostopalvelupäiväkodeista. Pienten koululaisten iltapäivähoitojärjestelyt jatkuvat ensi vuonnakin usean tahon yhteistalkoina.

- Tässä vaiheessa tiedetään, että päivähoitopalvelua ei osteta enää yksystään lähtien yksityiseltä Patolan päiväkodilta. Kaupungin päiväkodeista Näsinonjan päiväkotia suljetaan. Kevään aikana päivähoitopaikkojen supistaminen täsmenyy, sosiaalikeskuksen johtaja Helinä Hulkkonen kertoo.

- Vanhusten palvelujen puolella säästöt jäävät vähäisemmiksi. Palveluasumisen lisäksi vanhuksille on vanhainkotipaikkoja. Pohjoisen suurpiiriin vanhainkotipaikat ovat pääasiassa Pakilan Sairaskotisäätiössä

ja Kustaankartanon vanhainkodissa. Ensi vuoden alussa paikkojen määrä vähenee viidellätoista ja tilanne saattaa olla ongelmallinen alkuvuodesta. Syksyllä vanhainkotipaikkoja saadaan kaksitoista lisää ja tilanne helpottuu.

- Lastensuojeluun ei tule säästöjä, mutta päihdepalveluja joudutaan vähän supistamaan. Toimeentulotukimenojen kasvu on taittunut. Nyt, kun yhteiset varat vähenevät, joudutaan pohtimaan, mikä osuus virkistyskeskusten palvelujen ja ohjelmien sisällön tuottamisesta kuuluu yleensäkin kaupungille. Saunabaarin palveluja kehitetään yhdessä eri toimijoiden kanssa.

Aukottoman hoitoketjun turvaaminen tärkeää

Lehtikirjoittelun pohjalta voisi luulla, että kaikki hel-sinkiläiset ovat tyytymättömiä terveyspalveluihin. Tällainen johtopäätös on väärä. Tuore Kuntaliiton tut-

kimus osoittaa, että Helsingissä on tyytyväisimmät terveyskeskusasiakkaat koko maassa Oulun ja Espoon asiakkaiden ohella.

- Vaikka terveystoimen puolellakin säästöjä joudutaan tekemään, terveyskeskuksen budjetti on kuitenkin suurempi kuin vuonna 2002. Ensi vuosi selvittää vielä kohtuullisesti, mutta vuosi 2004 tulee olemaan todellinen haaste, terveysjohtaja Päivi Koivuranta-Vaara toteaa.

- Hoitoon täällä Helsingissä päästään kohtuujassa. Äkillisesti sairastuneet pääsevät hoitoon heti ja lääkäriin saa yhteyden kolmessa päivässä. Näppituntuma on, että ajanvarauksen puolella lääkäriäikää joutuu jonottamaan kaksi-kolme viikkoa.

- Ketä hoidetaan kotona, ketä laitoksessa, on haaste kotihoitoon kehittämiseksi. Ongelmallisia ovat "rajapinnat" eli tilanteet, kun siirrytään esimerkiksi sairaalasta kotihoitoon tai ko-

otolla todetaan potilaalta kiireisen näytteenoton tarve, näyte voidaan vaikka taksilla toimittaa analysoitavaksi avoimena olevaan laboratorioon. Tilannetta seurataan ja sen pohjalta sitten kehitellään järkeviä toimintamalleja, Koivuranta-Vaara lohduttelee.

- Tällä hetkellä terveyskeskukset ovat avoimena maanantaista torstaihin klo 18 asti ja perjantaina klo 16 asti. Joissain suurpiireissä on jo tehty päätöksiä pidentettyjen aukiolojen lopettamiseksi. Tilannetta joudutaan pohtimaan koko kaupungissa.

Laboratorio-aukiolo muuttuu Oulunkylässä ja Paloheinässä

- Laboratoriopalveluja voi ensi vuoden alusta hakea mistä tahansa terveyskeskuslaboratoriosta, ajanvaraus jää pois ja pienimpien terveyskeskusten aukioloaikoja supistetaan. Pukimäessä ja Jakomäessä laboratoriot suljetaan kokonaan. Oulunkylän ja Paloheinän terveyskeskusten laboratoriot ovat ensi vuonna avoimena vain puoleen päivään asti. Maunulan laboratorio on avoimena koko päivän.

- Vaikka tilanne tuntuu ensi alkuun hankalalta, en usko sen tuovan suuria ongelmia potilaille. Selvityksen mukaan laboratorionäytteistä suurin osa otetaan aamupäivisin ja jos iltapäivällä lääkärin vastaan-

otolla todetaan potilaalta kiireisen näytteenoton tarve, näyte voidaan vaikka taksilla toimittaa analysoitavaksi avoimena olevaan laboratorioon. Tilannetta seurataan ja sen pohjalta sitten kehitellään järkeviä toimintamalleja, Koivuranta-Vaara lohduttelee.

- Tällä hetkellä terveyskeskukset ovat avoimena maanantaista torstaihin klo 18 asti ja perjantaina klo 16 asti. Joissain suurpiireissä on jo tehty päätöksiä pidentettyjen aukiolojen lopettamiseksi. Tilannetta joudutaan pohtimaan koko kaupungissa.

Terveysjohtaja Päivi Koivuranta-Vaara ja sosiaalihoitaja Helinä Hulkkonen vakuuttavat, että rahoitusongelmat on ratkaistava niin, että palvelut pystytään turvaamaan kaikille.

Meillä ei lääkäripulaa

- Meidän terveyskeskuksissamme lääkäritilanne on ollut kohtuullisen hyvä. Saimme syksyllä kotihoidon lääkärin viran, mutta se on ollut avoimena. Paloheinässä oli lääkäriavajasta loka-marraskuussa ja Maunulassa on juuri aloittanut yksi lääkäri virkavapauden.

- Parannusta ensi vuoden puolella on, että saamme koillisen suurpiirin kotisairaalaan viisi paikkaa käyttöömmemme. Näin kotiin haluat voivat turvallisesti kotisairaalan avulla olla kotona esimerkiksi antibioottitiputuksen aikana, terveysjohtaja toteaa.

Oulunkylä-Seura Erwin Woitsch -puheenjohtaja-

Hyvät oulunkyläläiset - bästa äggelbybor!

Tervehdin teitä itsenäisyyspäivän aamuna, silmätulehdus rajaa valitettavasti tämän palstan lyhyeksi. Tämän päivän teemana ovat mm. suomalaisuus -toivottavasti kaikessa moninaisuudessaan - ja turvallisuus. Varmaan tänäkin juhlapäivänä jälkimmäistä teemaa käsitellään puheissa tuttuun tyyliin, kenties tavanomaista runsaammalla NATO-höysteellä.

Uskallan veikata että vähemmän puhutaan arkisista mutta sitäkin olennaisimmista ruohonjuuritason turvallisuuskysymyksistä. Olenko yksin, tunnenko kuuluvani joukkoon, ryhmään jossa koen antavani ja saavani, samalla kulttuuriperintöä niin eteenpäin siirtävänä kuin sitä saavana yhteisön jäsenenä mutta silti yksilönä? Ihmisellä on tarve tuntua kuuluvansa johonkin itseään laajempaan. Yhteyden kokeminen asuinpaikkaan ja sen asukkaisiin lisää turvallisuuden tunnetta.

Seurahuone on toiminut pian asukastalona vuoden verran. Siellä järjestetyt tilaisuudet ovat olleet omiaan lähentämään ihmisiä toisiinsa, luomaan uutta Oulunkylän henkeä. Rakennusperintöiltä marraskuussa ja joulukuun valoviikot tilaisuuksineen ovat tästä tuorein iloinen esimerkki. Asukastalon toiminta on vielä vaatimatonta, eikä kahvilatoimintakaan ole säännöllistä, mutta tämä on ollut hyvä alku. Suuret mahdollisuudet ovat edessä ja paljon uutta luotavissa myös ensi vuonna.

Kiitän kaikkia Oulunkylä-Seuran toiminnassa mukana olleita, yhteistyöhön osallistuneita ja Oulunkylän puolesta toimineita tästä vuodesta. Toivotan kaikille lehden lukijoille miellyttävää ja kiireetöntä joulunaikaa.

Låt oss tillsammans under kommande år 2003 sträva efter en ännu trivsammare Äggelby. Hyvää uutta vuotta saamelaiskirjailija Pedar Jalvin sanoin:

*Sataa, leijuu ilmain läpi
hiljaa lumihutaleita,
sataa kiviin, risukoihin
tehden valkeaksi maan.*

*Kun nuo kooltaan pienet kiteet
laskeutuvat miljoonina,
kuopat, laaksot täyttyvät ja
nietos työntyy metsikköihin,
kinos kertyy kiven taakse.*

*Kevätpäivän lämpimässä
sulavat pienet hiutaleet
kuultaviksi pisaroiksi.
Pisaroista kertyy pian
puro, joki, järvi, meri
- niiden voima onkin suuri.*

*Lumihutaleita (Muohtaealmmit)
1915*

Erwin Woitsch

Seurahuoneen valoviikot

Joulukuun ensimmäisellä viikolla vietettiin ensimmäisiä Oulunkylän asukastalo Seurahuoneen kulttuuriviikkoja.

Sunnutaina 1.12. oli komeat avajaiset **Vieno Kekkonen, Merja Ikkelan ja Klaus Järvisen** kanssa, Tapsan lauluja. laulettiin yhteislauluna. Seurahuoneella oli valokuvanäyttely mm. Oulunkylän ja Seurahuoneen historiasta. Seinille oli ripustettu lasten piirustuksia.

Tiistaina oli nukketeatteerinäytös Joulupukki. Kahvio ja näyttelyt olivat avoina koko viikon.

Itsenäisyyspäivänä perjantaina klo 17 oli Itsenäisyyspäivän vastaanotto, jonka toivotaan muodostuvan perinteeksi.

Oulunkylä-seuran hallituksen jäsen **Juhani Vierimaa** oli valaissut vanhan Seurahuoneen lampuilla ja valoilla niin että junallakin ohi porhaltavat saattoivat ihailia komeasti juhla-

Maaretta Pukkio kukitettiin Vuoden Oulunkyläläiseksi Oulunkylä-Seuran syyskokouksessa.

- Yhdeksän vuotta sitten, kun sosiaalivirasto aloitti nykyisissä tiloissa, tuijotin työhuoneeni ikkunasta Oulunkylän Seurahuoneen historiallista rakennusta ja sanoin, että kerran vielä olen tuossa talossa sisällä. En voinut silloin kuvitella, että se tapahtuisi näin upealla tavalla. Maaretta Pukkio tarkoittaa Oulunkylän Asukastalon syntyä, jonka käynnistymisessä hänellä on ollut keskeinen asema.

Sosiaalivirasto on kymmenen vuoden ajan puuhannut kumppanuuden rakentamista oulunkyläläisten järjestöjen kanssa. Niillä ja julkisella vallalla tulisi mielestäni olla enemmän yhteistyötä. Siitä hyötyisivät molemmat osapuolet. Keskeisenä syynä asian pitkit-

tymiseen on ennen kaikkea Näköpiirissä on myös toi-

Vuoden Oulunkyläläinen

Maaretta Pukkio, Vuoden Oulunkyläläinen, on monessa mukana. Oulunkylän sosiaalipalvelutoimiston päällikkönä hänellä on kuva Oulunkylästä ja sen yhteiskunnallisesta rakenteesta. Ja hänellä on visioita, joiden toteutumiseksi hän määrätietoisesti toimii. Yksi niistä on ollut Oulunkylän Asukastalo.

ollut "kotipesän" puuttuminen. Tarkoitin tällä tiloja, joissa niin yhteisöt kuin yksityiset henkilötkin voisivat helposti kokoontua pohtimaan yhteisiä asioita, viihdyttämään ja juhlimaan.

- Viime vuosisadan alkupuoliskolla maahamme rakennettiin seurojen ja yhdistysten toimesta taloja, joissa niiden jäsenet kokoontuivat. Tämän päivän demokratiassa ei jokainen yhteisö enää tarvitse omaa koontumapaikkaa sitä vastoin tarvitaan. Sosiaaliviraston linjaukseen kuuluu asukastoiminta, johon sillä ei kuitenkaan ole omia henkilöresursseja. Kun Oulunkylän Seurahuoneen tilojen vapautumisen myötä asukastalotoiminnan käynnistämiseen tarjoutui mahdollisuus niin, että järjestöt ja vapaaehtoisvoimat pyörittävät sitä, löytyi asialle näin myös sosiaaliviraston kannalta ihanteellinen ratkaisu. Näköpiirissä on myös toi-

minnan jatkuminen ja sen edelleen kehittäminen.

Asukastalo on osoittanut jo tarpeellisuutensa. Monet yhdistykset ja seurukset saaneet sieltä kaipaamansa kokouksetilan ja sosiaalivirasto on itsekin pitänyt siellä seminaarejaan. Maaretta Pukkio näkee sosiaalisesti tärkeänä sen, etteivät ihmiset jäisi koteihinsa tv:n ja internetin vangeiksi, vaan tulisivat muiden seuraan. Monet ongelmatkin pienenevät, kun niistä voi keskustella muidenkin kanssa. Asukastalon tulevaisuuden hän näkee kotipesänä, jonne kenen tahansa on helppo poiketa vaikkapa kahville. Ja myös nuoret tulee saada mukaan, jotta paikka tulee heille tutuksi myöhempiä aikoja varten. Paikan kotoiseen ilmapiiriin hän menee iloisin mielin sellaisiinkin tilaisuuksiin, jotka eivät hänelle muutoin ole kovin läheisiä.

Arvi Vuorisalo

Oulunkylä-Seuralle tulossa toiminnallinen vuosi

Oulunkylä-Seuran tulevan vuoden toimintasuunnitelman päähaasteena on Seurahuoneen asukastalohanke, jonka käynnistymisen on mahdollistanut sosiaalikeskus. Seuran keskeisenä tehtävänä on talon toiminnan suunnittelu ja kehittäminen yhteistyössä sosiaaliviraston ja alueen järjestöjen kanssa. Tavoitteena on saada asukastalosta kaikille avoin ja toiminnaltaan monipuolinen kohtaamis- ja toimintapaikka.

Kaavoitusta ja liikennettä seuran toimesta seurataan yleiskaava 2002 -ehdotuksen konkretisoinnissa. Kaavoitus- ja liikenneasioihin seuran toimesta otetaan tarvittaessa kantaa.

laistua taloa.

Valoviikkojen perinne on nyt aloitettu. Oulunkylä-Seura haastaa kaikkia alueen järjestöjä mukaan tulevien vuosien Valoviikkojen tapahtumien järjestelyihin.

Oulunkylästä Torivoudintieltä Oulunkylän aseman parkkipaikan kohdalta löytyi marraskuussa uudehko kultasormus. Sormuksessa on kaiverrus. Tiedustelut puh. 040 - 557 7330.

Ajankohtaisia liikenneasioita ovat muun muassa Jokeiri-linja ja Mäkitorpantien-Siltavoudintien liikenneturvallisuus.

Seuran haasteelliseen toimintasuunnitelmaan kuuluvat myös Oulunkylän viheralueuunnitelman toteutumisen seuranta ja luonnonhoitotalkoiden järjestäminen yhteistyössä alueen yhdistysten ja tahojen kanssa.

Seuran taholta otetaan kantaa Pikkukosken uimarannan suunnitelmaan ja Viikinmäen kaavoitukseen, tuodaan esille myös Vantaanjokilaakson luonnon- ja virkistysarvoja ja edistetään kansallisen kaupunkipuiston perustamista sekä kannetaan huolta Oulunkylän

rakennusperinnön säilymisestä.

Oulunkyläinen-Pohjoiset kaupunginosat -lehti ilmestyy tulevina vuosina kuusi kertaa ja sen levikkialue laajenee pohjoisen suurpiirin lisäksi myös Käpylään.

Seuran ajankohtaisia asioita esitellään vastaisuudessa myös ilmoitustauluilla Ogelin liikekeskuksessa ja asukastalolla sekä internetin kotisivuilla. Oulunkylän historiikin toisen osan valmistelu etenee.

Johtokuntaan uusia jäseniä

Oulunkylä-Seuran puheenjohtajana jatkaa **Erwin Woitsch**. Erovuoroisista johtokunnan jäsenistä va-

littiin uudelleen **Eija Kärrnä** ja muiden erovuoroisten tilalle **Orvokki Jokinen, Kari Lehtola, Marja Leppisaari ja Harri Nygren**. Syyskokouksessa hyväksyttiin vuoden 2003 toimintasuunnitelma ja vahvistettiin talousarvio. Jäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 10 euroa.

Seuran jäsenmäärä on asukastalon ja monipuolistuneen toiminnan ansiosta kasvanut merkittävästi. Jäsenhankintaan kiinnitetään myös tulevina vuosina erityistä huomiota, sillä vanhan jäsenistön kautta seura voi parhaiten vaikuttaa alueen kehitykseen ja päättäjiin.

(AV)

Seurahuoneella tanssittiin

Leo Silolahti

Okakuun viimeisenä tiistaina 29.10. Seurahuoneen asukastalolla pantiin jalalla koreasti peräti 60 osanottajan voimin.

Tanssiaskelia olivat komeasti vauhdittamassa Pakilan Pelimannit. Väliajalla viihdyttivät Leo Silolahti ja Hildur Höpö. MLL-Oulunkylän osasto hoiti puhvetin. Talkooväki hoiti naulakkoa, myi lippuja ja hoiti loppusiivouksen.

Iloiset tanssijat toivoivat Seurahuoneelle säännöllisiä tanssi-iltoja aika ajoin. Tilaisuuden järjestelyistä vastasivat Oulunkylä-Seura ja Tapio Rautavaara-Seura.

Kipinä joulunäytelmästä

Kati Outinen ja Markku Peltola elokuvassa Mies vailla menneisyyttä.

- Joulunäytelmä oli ensi-ilta ja kun näin miten siinä kaikki yhdessä voittivat esittämisen jännityksen ja miten heille syntyi siitä hyvä olo, niin silloin minulle selvisi, että haluan kuulua tuolaiseen porukkaan. Ujona tyttönä uskaltauduin vasta puolen vuoden miettimisen jälkeen puhumaan asiasta **Ilmo Nukariselle**, koulun äidinkielen- ja puhetaidonopettajalle. Hän oli koulun näytelmäkerhon, Nuksun Muksut, innostava vetäjä. Sille tielle jäin, Kati muistelee innostuneena hänelle ammatinvalinnan kannalta tärkeää aikaa.

- Itse asiassa nytelmäkerhon toimintaa tuki koulun koko opettaja- ja muu henkilökunta. Kun heiltä sai kannustusta ja suoraista apua näytelmien tekemisessä, tunsin työskentelevänsä tärkeiden asioiden parissa. Nuksu, Ilmo Nukari, huolehti siitä, että jokainen kerholainen sai tehdä esitysten onnistumiseksi kaikkea sitä mitä osasi.

Koulun ilmapiiri oli näytelmien esittämiseksi kaikin tavoin myönteinen. Uutta näytelmää odotettiin aina jouluksi.

Oulunkylän yhteiskoulun näytelmäkerho osallistui useana vuonna Ilmo Nukarisen johdolla harrastajateatterien valtakunnallisiin kilpailuihin, menestyen niissä erinomaisesti. Se voitti Robin Hood näytelmällä Esko -patsaan Seinäjoen harrastajateatterikesästä 1977. Kati Outinen oli ilmetty Robin ja Pitkä-Jussi oli **Kikka Pohjaväre**. - Tyttövaltaisessa ryhmässä me Kikan kanssa olimme poikia pidempiä, siksi roolit lankesivat meille.

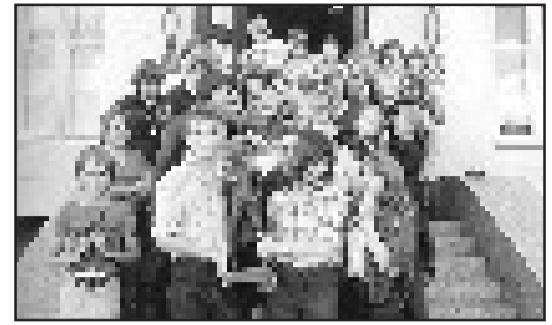
- Olimme jo aikaisemmin ydinporukan kanssa tehneet pari juttua, joissa Nuksu oli tutustunut meihin ja osamiesseemme. Kun hän ehdotti Robin Hoodia seuraavaksi näytelmäksi, me innostuimme siitä valtavasti. Mukaan tuli myös opettajia. Robin Hood on epookki, eli se liittyy ajankohtaan, josta alkaa

uusi kausi. Kun historianopettaja näytti meille kuvia ritariasuista ja turnajaisista, tunsimme kuinka hänkin näin tuki esitystämme. Uskon, että voittoomme Seinäjoella vaikutti ryhmähenkki ja se energia, joka meistä pursui. Meillä oli kauhea keksimisen ja oivaltamisen ilo ja kun kaikki tämä välittyi esityksestämme katsomoon, oli sillä varmasti suuri ansio voittoomme. Esityksessämme ei ollut suorituspainetta, vaan se oli raikas toteutus, jossa kaikki olivat innolla mukana. Kiersimme Robin Hoodin kanssa myös kouluissa eri puolilla Suomea.

- Olin viisi vuotta Nuksun Muksuissa ja silloin minulla oli myös kädenvääntöä koulunkäynnin ja teatterikouluun menemisen kesken, tilittää Kati siinä elämänvaiheessa esillä olleita tärkeitä asioita. - Minulle oli itsestään selvää pyrkiä teatterikouluun ja vaikka en olisi sinne päässykään, niin olisin varmasti pää-

tynyt näyttelijäksi. Se oli kerrasta selvä silloin, kun näin sen koulun ensimmäisen joulunäytelmän. Päämääräni on myöhemmin ollut se, että saisin katsojissa aikaan samaa tunnetta, minä itse silloin koin: että vastaanottaja eläytyisi, nauttisi, kokisi, itkisi, pelkäisi, rupeaisi ajattelemaan, eli mitä kukin näytelmä vaatii.

”Kati Outinen oli tunnollinen ja ahkera näyttelijä. Tietysti tällä lahjakkaalla työllä oli pääosakin,

Onnelliset Esko-patsaan saajat Seinäjoen kaupunginteatterin portailla kesällä 1977.

Toukokuussa Cannesin festivaalien parhaaksi näyttelijäksi valittu Kati Outinen sai kipinän uranvalintaansa Oulunkylän yhteiskoulussa. - Näin koulun joulujuhlassa oppilaiden esittämän näytelmän Nuppu etsii kesää ja elin katsojana siinä täysillä mukana. Sen jälkeen tunsin kuinka luova energiani ohjasi minut hakeutumaan teatterin pariin, muistelee Kati Outinen menestykseen johtanutta ammatinvalintaa.

mutta jo kouluamme tulostaan lähtien hän oli kunnianhimoinen ja tinkimätön harjoittelija. Sitä paitsi hänellä oli jo vankka tanssikoulutus takanaan”, kirjoittaa Ilmo Nukari. Nii näitä näytelmäkerhosta **Erik Relanderin** toimittamassa Kumpu 6:sta maalillemme, Oulunkylän yhteiskoulu 1924 - 1999 -historiikirjassa.

Kati Outinen sanoo arvostavansa suuresti sitä panna, jonka monet opettajat Ilmo Nukarisen lisäksi

antoivat Nuksun Muksujen toimintaan. - Koko Oulunkylän yhteiskoulun meininki oli kannustava. Siellä oli monenlaista harrastustoimintaa ja ne tukivat toinen toisiaan.

Kati Outisen kanssa on helppo keskustella. Kuulijana eläytyy hänen ilmaisurikkaaseen ja selkeään kerrotaan, joka vie keskustelua johdonmukaisesti eteenpäin.

Arvi Vuorisalo

Kati Outisella uskomaton vuosi

Nuksun Muksujen jälkeen Kati Outisen näyttelijäntaipaleella on ollut monia kohokohtia. Hän valmistui Teatterikoulusta vuonna 1984, toimi kymmenen vuotta Kom-teatterissa. Sen jälkeen häntä on nähty muun muassa Helsingin kaupunginteatterin musikaaleissa ja muilla näyttämöillä. Niiden ohella tv-sarjoilla ja elokuvosilla on Katin elämässä viime vuosina ollut keskeinen asema.

Aki Kaurismäen Mies vailla menneisyyttä Cannesin elokuvajuhlilla toukokuussa saama Grand Prix -palkinto ja Kati Outinen valinta festivaalin parhaaksi näyttelijäksi

nosti suomalaiset voittajat kansainväliseen tietoisuuteen. Filmi sai myös Pohjoismaiden neuvoston ensimmäisen elokuvapalkinnon ja se on valittu ehdokkaaksi Oscar -kilpailuun. - Tämä on ollut todella uskomaton, hieno vuosi, Kati tiivistää voittoa elokuvan ympärillä tapahtunutta. - Jo ennen Cannesia kiersimme **Peltolan Markun** kanssa suurimmissa kaupungeissa Suomessa. Vastaanotto kaikkialla oli sydäntä lämmittävä.

- Cannesin tapahtumat olivat sellaista suitsutusta, että sitä ei ennakkaan olisi voinut uskoa. Elokuvan nähneet ihmiset tulivat kadulla halaamaan ja kiittämään. Olin kaiken uskomattoman loiston kokeneena jo lähtemässä todella hyvillä mielin kotiinkin, kun minut kutsuttiin lentokentältä vielä takaisin noutamaan henkilökohtainen palkinto ja sil-

loin alkoi elokuvakriitikoiden haltioitunut huomionosoitus uudelleen. Elokuva sai muuten myös kirkkojen ekumeenisen palkinnon festivaalin huimaammasta elokuvasta ja **Tähti-koira** parhaan eläinnäyttelijän palkinnon.

Mies vailla menneisyyttä -elokuvan voittokulku jatkuu eri puolilla Eurooppaa ja Kati Outisen kalenteri täyttyy erilaisista tilaisuuksista sen ympärillä.

Kati Outinen toimii näyttelijäntyön lehtorina Teatterikorkeakoulussa. Hän kirjoitti kahdeksan kuukautta tv-sarjaa Salatun elämä ja marraskuussa hänet nähtiin Hurja joukko tv-sarjassa yrittävänä äitinä, joka huoliensa keskellä ei pysty välittämään tarpeeksi paljon läheisistään.

ArviVuorisalo

Terveyskeskus

Kultaa kullalle

Kelloseppä Juha Aalto ja digitaalikamerakello

Korukello Ogelin kelloseppä **Juha Aalto** kertoo, että jouluna ostetaan koruja, lähinnä kaulaketjuja ja korvakoruja. Kellojakin myydään jonkin verran, mutta ketjut ovat suosituimpia pakettiin pantavia. Jos sitten haluaa ostaa sormuksen, mutta ei tiedä sormen oikeaa kokoa, kannattaa käydä vaivihkaa korulaatikolla. Kun ottaa lainaksi sieltä sormuksen, osuu aika tarkasti kohdalleen myös sormen ympäryys, kertoo Juha Aalto hyväksi joululahjavinkiksi. Jos koko ei kaikesta huolimatta osu kohdalleen, voi kultasepällä pienennyttää ja kaiverruttaa lahjan jälkikäteenkin.

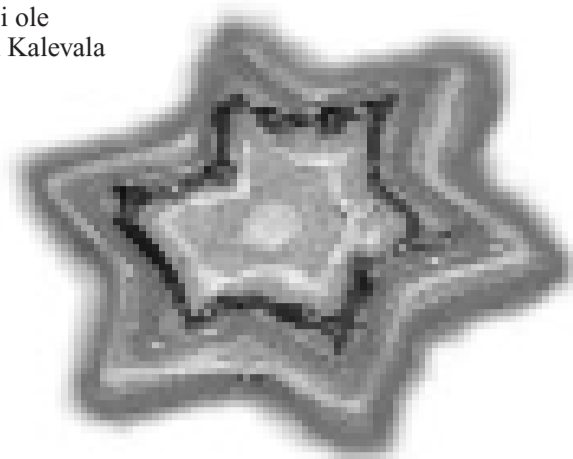
Miestään ilahduttavalle kerrottakoon rannekelloista sen verran, että uuden kellon ostajan kannattaa mitata ranneke. Metallirannekellojen hihnat ovat yleensä aika pitkiä ja niitä lyhennetään joulun jälkeen, nahkahihnoissa puolestaan on vakio ympärysmittat, joita on myynnissä. Erikoispitkiä hihnoja on myös vakiomittaisien rannekeiden tilalle.

Kaulakorujen ketjujen mitat vaihtelevat ja apua saa Korukello Ogelin myyjiltä. Juha Aalto lupaa, että ketjuja voi sovittaa myyjillä, jotta oikea mitta löydetään. Kuittia vastaan voi ketjunkin vaihtaa pidempään, jos siihen on tarvetta.

Kaulakorujen materiaalilla ei niinkään ole selvää piikkiä siten, että kultaa myytäisiin jouluisin enemmän. Tosin Kalevala-koruissa hopea on kultaa suo-

situmpaa, mutta muuten eroa ei ole huomattavissa. Yleisesti ottaen Kalevala koruista pronssisia myydään eniten, sillä se on halvempi vaihtoehto ja hyvin käyttökelpoinen. Esimerkiksi tummu- neen pronssikorun voi kunnostaa uudelleen. Kunnostaminen koskee myös muita kuin pronssikoruja. Jos piirongin perukoilta löytyy kaunis vanha isoäidin aikainen koru, voi sen viedä puhdistettavaksi ja antaa vaikkapa joululahjaksi lapsenlapselle tai puolisolleen. Myös rikkinäisten hopea- ja kultakorujen lukkojen kunnostus onnistuu kultasepällä. Kalevala korut laitetaan suoraan tehtaalle, sillä mm. pronssisissa koruissa on lakka päällä ja tehtaalla koru pystytään entisöimään uuden veroisaksi.

Korujen lisäksi lahjaksi voi hankkia mm. allasuinin kestävän kellon, zippo-sytyttimen, tinapikarin, hopeisen kynttilänjalan tai vaikkapa tuopin. Joululahjoja voi käydä katselemassa Korukellosa 10-18 arkin ja lauantaisin 10-15. Välipäivinä työskennellään normaalisti ja silloin ensimmäiset asiakkaat tuovat sormuksensa kaiverrettaviksi.

Teksti ja kuvat: Sanna Vuorinen

Kun joulukortti matkaa maailmalle Oulunkylän postista

Joulusesonki postikorteilla muistamisessa on jo alkanut hyvissä ajoin, kertoo myyntiesimies **Anu Linnermo** Oulunkylän postista. Aikaiseen sesongin alkuun on vaikuttanut joulukorttien lähettäminen pintateitse ulkomaille, esimerkiksi hieman enemmän painavia joulutervehdyksiä, mm. lasten tekemiä postikortteja, on lähetetty jo marraskuun puolivälistä saakka. Oulunkylän postilla on noin kymmenkunta joulua takanaan ja ainakin tämän postin kautta kulkevat joulutervehdykset ovat usein perinteisiä. Hyvää Joulua toivotetaan yleisemmin vanhan ajan korteilla, joissa on tunnelmaa. Viime hetken tervehdyksissä lukee usein myös uuden vuoden toivotuksia.

Tunnelmallinen tulee itse Oulunkylän postikin olemaan, sillä kynttilät laitetaan yhdessä joulusydänten kuin -tähkien kanssa valaisemaan pimeneviä päiviä.

Normaalisti posti on auki kello 9-18, mutta 13.12 voi tulla tuomaan kortteja ja kyselemään postitusohjeita aina kello 20:een saakka. Pidennetty aukioloaika

tuona perjantaina on hyödyllinen, sillä samalla kun postittaa tervehdykset voi myös lunastaa veronpalautukset.

Kotimaahan lähetettävät joululahjat naruineen kulkevat joutuisasti perille, kun ne jättää hyvissä ajoin, viimeistään 17.12. Korteille on oma laatikkonsa asiakastiskillä, jonne joulukorttien lähettäjä voi tervehdyksensä tipauttaa ohikulkumatkallaan, viimeistään 16.12, jolloin kotimaantervehdyksen hinnaksi tulee 0,45 €. Kortin matka jatkuu laatikosta frankkeeraus koneelle ja päivämääräkoneelta käsilajittelun jälkeen esimerkiksi junalla, rekalla tai lentokoneella vaikkapa Korvatunturille.

Tänäkään vuonna joulupukkia ole unohtettu, sillä postin on saapunut jo muutamia Korvatunturille osoitettuja lähetyksiä, jotka on laitettu erillisessä laatikossa postikeskukseen. Ja jos pukille osoitetut kirjeet on varustettu vastauslähetyksillä, saattaa pukki laittaa myös tervehdyksensä takaisin. Takuuvarman vastauksen saa, kun tilaa joulupukin kirjeen internetistä osoitteesta www.posti.fi

Myyntiesimies Anu Linnermo kertoo korttien matkasta

Makujen maailma on perinteinen jouluna

Tuoksut saavat muistoja mieleen. Kuusen neulaset, erilaiset kynttilät, ruuat ja glögi tuoksuaan luovat jouluista tunnelmaa ja saavat mielen rauhoittamaan. Näin ainakin pitäisi olla. Valitettavasti joillekin joulun tulo saattaa aiheuttaa hermostuneisuutta, sillä järjestelyihin voi upota huimia aikoja ja kalenteri näyttää tiukkaa aikataulua.

Oulunkylän Juhlavehnäset Oy:ssä, Pullaukossa, on myös vilskettä. Heti ovesta astuessaan voi tuntea kahvin tuoksun ja monet herkut saavat veden kielelle. Kiireiselle ihmiselle alas istuminen täällä voi tuoda rauhallisen olon ja joulusta stressaantuneille helpotuksen, ainakin joulupöydän makeat voi tilata helposti täältä. Pipareita, joulukakkuja, jouluhalkoja ja torttuja saa joululimpun ohella arkisin kello 7-17.30 ja

lauantaisin 9-14.

Pipareita saa myös käsin koristeltuina ja juhlapöydän istumapaikat voi- kin iloisesti nimetä piparilla, johon on kirjoitettu kauniisti istumapaikan haltian nimikirjaimet. Joululimppu sisältää jouluisia mausteita, mm. anista, kuminaa, fenkoolia sekä siirappia. Jouluhalko puolestaan suussasulavaa suklaata ja vadelmahilloa. Muitakin jouluisia tuotteita Pullaukosta löytyy, mutta jouluspesiaalia ei vielä paljastettu marraskuun lopulla.

Asiakas voi esittää myös omat toivomuksensa, joiden perusteella kakku kuin kakku valmistetaan. Kotitekoisista kakuistakin saadaan jouluisen näköisiä vaikkapa marsipaani ja Pullaukosta löytyy myös sokerikoristeita.

Tortut on muuten mahdollista saada erilaisella täytteellä, esimerkiksi apri-

koosihillolla tavanomaisen luumun sijaan. Jos haluaa tilata talviseen juhlaan täytekekun, kannattaa se tehdä hyvissä ajoin, mielellään kaksi viikkoa aikaisemmin. Perinteisesti hedelmäkakku sisältää taatelia, rusinoita, mantelia ja paljon erilaisia kuivattuja hedelmiä rommilla kostutetuna.

Aaton aattona 23.12 on Pullaukossa luvassa pipari- ja glögimaistiaisat. Samalla asiakas voi hakea kotiinsa vielä viimeiset joulutortut ja kuivakakut. Ruuan jälkeen siirrytään makeisiin ja kakun päällä oleva marsipaani mistelinoksa marjoineen saattaa saada aikaan kauniin hymyn joulupöydässä. Ja kun jouluna on tapana syödä kellon ympäri, voi olla aivan varma, etteivät makeat herkut ehdi vanheta yön aikana, ennen kuin tontut ovat omansa käyneet ottamassa!

Iloinen Raija Saari ja jouluiset piparit

Joulukukkia ja kukanhoitovinkkejä

sujohteinen ja puutarhoissa pitää kiirettä. Perinteisten joulukukkien, Juulutähkien ja Hyasinttien, lisäksi Matti Kokkonen Puutarha oy:stä löytää erikoisuutena mm. Skimmejä leikko- kuin ruukukukkanakin. Kyseinen kukka, Skimmi, muistuttaa sireeniä ja lehdiltään rodoa. Nuppuvaiheessa se on ruskea ja Karita Kokkonen kertoo sen koristearvon olevan juuri silloin. Jouluruusu on puolestaan perinteisesti arvostettu lumen alta kukkiva perenna, joka kukkii tammikuussa keski-Euroopassa.

Vaikka tietoa ja taitoa joulukukkien hoidosta Karita Kokkosella on jo 40:n vuoden ajalta, ei hän kasvata niitä itse. Esimerkiksi joulutähdet tulevat Pohjanmaalta ja viivähtävät vain hetken Kokkonen puutarhalla. Miten sitten tulisi lahjakukat sijoittaa kotona, jotta niistä olisi iloa vielä hieman joulun jälkeenkin? Joulutähti on Karita Kokkonen mukaan kiitollinen ja helppohoitoinen kukka, jota ei tarvitse kastella kuin keran viikossa. Joulutähden heikoin puoli on sen kylmän kestävyys ja kotona kan-

nattaakin katsoa, ettei kukka joudu vetoisaan, kylmään, paikkaan. Juulutähteä ja Hyasinttia yhdistää kaktuksen kuivuus, mutta Hyasinttia kannattaa säilyttää viileässä yöt. Esimerkiksi asteen verran plussalla oleva öinen parveke on omiaan Hyasintin paikaksi, jotta kukinta kestäisi mahdollisimman kauan ja kauniina. Amaryllis on sekin joulukukka, jonka voi laittaa kuihtuneena kellariin odottamaan seuraavaa joulua. Amarylliksen voi ottaa piilostaan noin kahdeksan viikkoa aikaisemmin kukkimaan ja sipulista saattaa nousta jopa neljä vanaa. Multa voi olla vielä tässä vaiheessa halkeilevan kuivaa, mutta Amarylliksen kukkien avautuessa nestejännitys kelloissa kannattaa varmistaa kastelemalla. Kokkonen puutarhasta saa kukanhoito-ohjeiden lisäksi myös havukasveja koristeiksi ja jopa pihamaalle kasvamaan. Jos pihaa ei ole, voi kotioveensa hankkia havuisen tervehdyksen, kranssin. Ja pieniä ystäviämme, lauluvia lintuja unohtamatta, saa puutarhalta myös kauralyhteitä.

Joulu on juhlan ja yhdessä olon aikaa. Tuttavien luona vierailaan ja viemisiä mietitään. Joku vie kahvia, toinen kahvipöydän koristeeksi kukan. Joulukukkesonki alkoikin jo marraskuussa pikkujouluaikaan ja seuraava huippu on itsenäisyyspäivän tienoilla, jolloin juulutähti ja hyasintti saavat uuden kodin. Tästä jouluuun menekki on nou-

Valokuva on muisto tapahtuneesta

Kauppakeskus Ogelin, Foto Nonan **Veijo Lähdeaho** kertoo joulun olevan takana kohta viisitoista. Joulu on valokuvauksen sesonkia ja ennen joulua ihmiset huollattavat kameroitaan, hankkivat filmiä ja samalla paristoja. Kameroita ostetaan lahjoiksi jonkun verran ja tänä jouluna ilmeisesti hankitaan digikameroita viime vuotista enemmän. Digitaalikameroihin saatetaan samalla ostaa myös muistikortteja. Foto Nonasta saa kameroiden lisäksi kiikareita ja kamerajalustoja, taskulaskimia, mustesuihkutulostimiin tavallisimpia mustepatruunoita sekä mm. Leatherman multityökaluja.

Jos kamera sattuu tarvitsemaan tohtoria, voidaan se huoltaa kuntoon pikkuvioista jo paikan päällä. Suuremman remontin sattuessa kohdalle, toimitetaan kamera korjaamolle. Veijo Lähdeaho vakuuttaa, että jos ongelmia kameran kanssa ilmenee, kannattaa tulla käymään ja he selvittävät mistä on

kyse. Jälleen tänä vuonna pikkujouluissa kuvataan lukuisia hauskoja hetkiä. Kaikkein malttamattomimmat tuovat filminsä kehitettäväksi mahdollisimman pian ja todella nopeasti, vartissa, valokuvat ovat jo katseltavissa. Digitaalikameroista kuvat saa paperille vieläkin nopeammin, muutamassa minuutissa. Ja jos digikamerassa on yli kaksi miljoonaa pikseliä sekä hyvä optiikka, on kymppikoon kuva valokuvana erittäin hyvä.

Valokuvat ovat muistoja parhaimmillaan. Joululahjaksi voi antaa vaikkapa suurennoksen valokuvasta, joka on otettu esimerkiksi mukavalla matkalla aurinkorannalla tai lumisessa laskettelurinteessä. Eräs asia, joka kannattaa muistaa valokuvattaessa, on zoom-kameralla hämärässä kuvaaminen. Silloin ei kannata käyttää zoomia, koska objektiivin valovoima huononee ja kuvat alivalotuvat. Kuvasvirheistä ehkä yleisin on se, että kuvaajan sormi jää

salamavalon eteen.

Myös kuvien korjailu on mahdollista, eli jos valokuva on taittunut, sen toinen puolion rispaantunut tai jonkun ilme sattuu olemaan epäonnistunut, voi näitä kaikkia muokata koneella. Esimerkiksi epäonnistuneen ilmeen voi vaihtaa onnistuneempaan, ottamalla onnistuneen ilmeen toisesta kuvasta. Näin kuvasta saadaan juuri sellainen kuin halutaan.

Foto Nona on avoinna arkisin 9-18 jouluuun saakka ja välipäivinä työskennellään normaalisti, sillä silloin joulukuvien kehitys alkaa ja uuden vuoden juhlijat tulevat huollattamaan kameroitaan.

ta normaalipaisto, 80-85 °C astetta kinkku on läpikypsä ja mureneva) 6. Kun kinkku nostetaan pois uunista annetaan sen vetäytyä hieman ja kerätään paistopussiin tullut neste, josta voi tehdä oman maun mukaisen kastikkeen kinkulle.

7. Poistetaan kinkusta silava. 8. Siivellään sinappihuntu kinkun pintaan ja laitetaan neilikoita koristeeksi. Pinnalle hieman korppujauhoja.

9. Kinkku vielä 225 °C asteeseen uuniin 5-10 minuutiksi.

10. Ei muuta kuin syömään herkullista kinkkua!”, kuvailee Aki Luomanen ja lisää, että mitä alhaisempi paistolämpötila uunissa on, sen mehukkaammaksi kinkku jää. Spar market Ogeli on avoinna arkisin 8-21, lauantaan 8-18 ja sunnuntaan 12-19. Jouluaattona Spar on auki 8-13

Kinkkua ja joulupöydän herkkuja

Spar Market Ogelin kauppias **Aki Luomanen** kertoo tunnelman tiivistävän pikkujouluun joulua kohti edettäessä. Kauppakeskuksen myymäläsomisteet on jo muutettu jouluisiksi ja pikku hiljaa myös jokainen myymäläpukeutuu jouluasun ja virittäytyy joulumielle. Päivittäistavarakaupassa joulun näkyy myös hyllyissä, jonne on jo ilmestynyt mm. joulusuklaita ja -sosteita. Kinkut ja muut tuoretuotteet tulevat lähempänä joulua. Kauppias Aki Luomanen toteaa, että jouluruokavalikoima on laaja. Jokaiselle löytyy jotakin ja joululaatikat eivät lopu kesken. Myös kotimaiset lihanjalostamot ovat tuoneet herkullisia kalkkunavaihtoehtoja markkinoille ja se tulee näkymään myös myymälässä. Tuoresuolattu, ei-pakastettu, kinkku on myös erittäin hyvä vaihtoehto juhlapöytään, sillä kauppiaan mukaan sen hinta-laatusuhde on parempi. Näiden lisäksi tarjolla on myös lukuisia salaatti-, silli- kuin mätivaihtoehtoja. Jälkiruokapöytä voi löytää runsaasti juustoja, totuttuun tapaan myös kätevässä lahjapakkausissa.

Kaupassakävijän painajainen on pitkä jono. Ogelin Sparissa suurempia ongelmia tuskin ilmenee, sillä kassat miehitetään asiakasvirtojen mukaan, kauppias lupaa ja kertoo uskovansa asiakkaan joutuvan odottamaan vain muutaman minuutin palvelua. Jonossa saatetaan muuten törmätä joulupukkiin. Viime jouluna tapahtui näin ja tulevasta ei vielä paljasteta mitään, ainoastaan hymyillään.

Sen verran paljastetaan, että hyvä kinkku loihditaan näin:

1. Tarkista paistomittarin toiminta (vaikkapa kiehuva vedessä, jolloin mittari näyttää 100 astetta).

2. Varmista, että kinkun sisälämpötila on selkeästi plusasteilla (esim. +6 astetta).

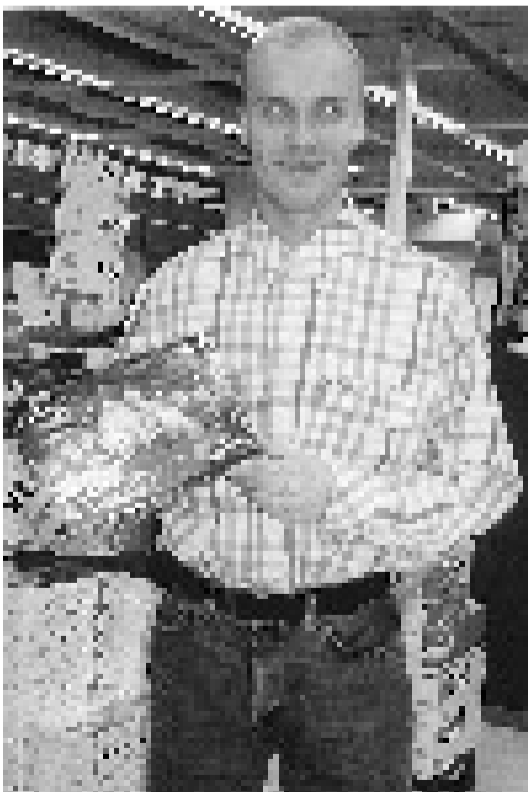
3. Kinkku 125 °C uuniin (paistopussissa pellille).

4. Nyrkkisääntönä kinkkua tulisi pitää uunissa tunti kiloa kohden ja siihen kilomäärään pitäisi vielä lisätä yksi paistotunti lisää.

5. Paistomittarista voi tarkistaa kypsyyden (70 °C, liha punertavaa, 75c astet-

Veijo Lähdeaho neuvoo mielellään kamerasasioissa

Kauppias Aki Luomanen ja joulun suklaiset yllätykset